

Cum enim non contingere arbitrantur, ut solvatur id, quod dictum est, tunc se afferre putant tecmerium, tanquam demonstratum, & terminatum: quia tecmar & terminus idem est iuxta antiquam linguam. Est autem ex signis vnum quidem ut singulare ad vniuersale non secus ac si quis diceret signum esse, sapientes esse iustos, quia Socrates sapiens erat, & iustus. Atque hoc quidem signum est, sed solui potest etiam si verum sit, quo dictum est. Non enim cadit in syllogismum. Hoc autem, ut si quis diceret, signum esse, aliquem aegrotare, quia febrem habet, vel aliquam peperisse, quia lac habet, necessarium est, quod & signis signis tecmerium solum est: solum enim si verum sit, solui non potest. Alterum vero, ut vniuersale ad id, quod singulariter se habet, ut si quis diceret, aliquem febre laborare, signum esse quia frequenter anhelat: ac solui potest quoque hoc, etiam si verum sit. Contingit enim etiam non laborantem febre anhelare. Quid igitur verisimile sit, & quid signum, & tecmerium, & quid differant, dictum est adhuc. Aperitius vero etiam de his, & qua de causa alia syllogismo concludi possint, alia non possint in Analyticis disputatum est. Iam exemplum esse inductionem, & in qualibus sit inductio, dictum est. Atque est neque ut pars ad totum, neque ut totum ad partem, neque ut totum ad totum, sed ut pars ad partem, simile ad simile, cum ambo sub sint eidem generi, sed notius alterum sit altero. Exemplum est, quemadmodum affectare tyranidem Dionysium, cum postulet custodiam. Etenim Pisistratus prius affectans postulauit custodiam, & cum obtinuisset, tyranidem occupauit. Et Theagenes Megaris. Et alij, quoscunque sciunt, exemplum omnes sunt Dionysij, quem notum sciunt ob id postulare. Omnia autem haec subsunt eidem vniuersali, quod affectans tyranidem custodiam petit. Ac ex quibus quidem ducatur, quae videtur esse fides demonstratiua, dictum est. Enthymematium vero magna est differentia, & maxime latet ferme omnes, quae etiam est in Dialectica methodo syllogismorum. Alia enim ipsorum sunt in Rhetorica, ut etiam in Dialectica methodo syllogismorum: alia in aliis artibus & facultatibus, partim extantibus, partim nondum competitis. Quamobrem etiam latent auditores,

A ὅταν γὰρ μὴ ἐνδέχεται οἰοῦνται λύσαι τὸ λεγόμενον, τότε εἰρήνη οἰοῦνται τεκμήριον, ὡς δεδειγμένον καὶ πεπερασμένον. τὸ γὰρ τεκμήριον καὶ πέραις ταῦτόν ἐστι καὶ τὴν ἀρχαίαν γλώσσαν. ὅπ δὲ τῆς σημείων, τὸ μὲν, ὡς τὸ καὶ εἰς ἕκαστον παρὰ τὸ καὶ δούλου, ὡς δὲ ὅτι εἴπαιεν σημείον εἶναι, οἱ σοφοὶ δὴ καὶ, Σωκράτης γὰρ σοφὸς καὶ καὶ δικαίος ὡς τὸ μὲν οὐδὲ σημείον ἐστὶν αὐτὸν δὲ, καὶ ἀλλοῦς ἢ τὸ εἰρημύρον ἂν συλλογισμὸν γὰρ τὸ δὲ, ὅτι εἴ τις εἴπαιεν σημείον ὅπ νουστὴ, πυρέθει γὰρ ἢ τέλειαν, ὅπ γὰρ αἴχει, ἀναγκάσιον. ὅπ τῆς σημείων τεκμήριον μόνον ἐστὶ μόνον γὰρ αὐτὸ ἀλλοῦς ἢ, ἀλυτοῖ ἐστὶ τὸ δὲ, ὡς τὸ καὶ δούλου παρὰ τὸ καὶ μέγας ἔχει. ὅτι εἴ τις εἴπαιεν, ὅπ πυρέθει, σημείον εἶναι, πικρὸν γὰρ ἀπατηνὸν αὐτὸν δὲ καὶ τὸ πικρὸν ἀλλοῦς ἢ ἐνδέχεται γὰρ καὶ μὴ πικρὸντα πνευστῶν. τί μὲν οὐδὲ εἰκός ἐστι, καὶ τί σημείον, καὶ τί τεκμήριον, καὶ τί διαφέροισι, εἴρηται μὲν καὶ καὶ μᾶλλον δὲ φησὶ καὶ περὶ τούτων, καὶ δια τὴν αἰτίαν, τὰ μὲν ἀπὸ συλλογισμῶν ἐστὶν τὰ ὅτι συλλογισμῶν, ἐν τοῖς αἰαντοῖς διαφέρεται περὶ αὐτῶν παρὰ δὲ τὸν, ὅπ μὲν ἐστὶν ἐπαρῶν, καὶ περὶ ποῖα ἐπαρῶν, εἴρηται. ἐστὶ δὲ, οὐτὶ ὡς μέγας παρὰ ὅλον, οὐτὶ ὡς ὅλον παρὰ μέγας, οὐτὶ ὡς ὅλον παρὰ ὅλον ἂν ὡς μέγας παρὰ μέγας, ὅμοιον παρὰ ὅμοιον, ὅτι αἴμα μὲν ἢ ὑπὸ τὸ αὐτὸ χῆρος γινώσκονται ἐν δὲ θάπτερον ἢ θάπτερον, παρὰ δὲ τὸν δὲ ἐστὶν ἐπεὶ κλέους τυραννίδι Διονύσιος, αἰτῆς τὴν φυλακίαν καὶ γὰρ Περσίερατος ἀπὸ τῶν ὅπ βουλοῦσαν, ἢ τὴν φυλακίαν, καὶ λαβῶν ἐτυραννιστὸν καὶ Θεαγένης, ἐν Μεγάρῳ. καὶ ἄλλοι ὅσοι ἴσασι, παρὰ δὲ τὸν πάντες γίνονται τῷ Διονύσιου, ὅν ἐκ ἴσασιν, εἴ δια τὸ αὐτὸ αἰτίαν. πάντες δὲ ταῦτα ὑπὸ τὸ αὐτὸ καὶ δούλου, ὅπ ὅπ βουλοῦσαν τυραννίδι, φυλακίαν αἰτῆς. ὅτι ἂν μὲν οὐδὲ λέγονται αἰδοῦσιν εἶναι πῆσις ὅπ δὲ καὶ περὶ, εἴρηται. τῆς δὲ ἐνδυμνίαντων μεγάλης διαφορῆς, καὶ F μάλιστα κληθῆναι γὰρ δὲν πάντας ἐστὶν, ἢ περὶ καὶ περὶ τὴν διαλεκτικὴν μέθοδον τῆς συλλογισμῶν τὰ μὲν γὰρ αὐτῆς, ἐστὶ καὶ τὴν ῥητορικῆν, ὡς περὶ καὶ καὶ τὴν διαλεκτικὴν μέθοδον ἢ συλλογισμῶν τὰ δὲ, καὶ ὅσας τῶν καὶ μὲν.

χνας καὶ δυνάμεις, τὰς μὲν ὅσους τὰς ἢ, ἢ περὶ καὶ φημι μὲν ἀσ, διὰ καὶ λαμβάνει, οἷοι τε ὅπ ἀπαραταί, καὶ μὲν.